N°. 92. A°. 1842.

DINGSDAG, den 15den NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Paramaribo, 14 November 1842.

Vrijdag jl., des namiddags ten twee ure, kondigde het geschut der fortresse *Nw. Amsterdam*, de behouden aankomst binnen Braamspunt aan, van Z. M. Oorlogs-Corvet JUNO, onder bevel van den Kapt. ter Zee *Mol*, aan boord hebbende Zijne Excellentie den Heere B. J. ELIAS, benoemd Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, met Hoogstdeszelfs familie; welk berigt ten half vier ure door *vier* kanonschoten uit de fortresse *Zeelandia* bevestigd wierd.— Daar de ebbe het opzeilen tot voor *Paramaribo*, dien dag verhinderde, zoo hadden wij eerst het voorregt, den volgenden dag, zijnde Zaturdag den 12den dezer, ten half een ure, het Corvet voor de Stad te zien aankomen, en ten half twee ure, Zijne Excellentie en familie, met de meeste plegtigheid, aan dien hoogen rang verschuldigd, voet aan wal zetten.— Roerend was de hartelijken welkomstgroet van den waardigen Heer Gouverneur Generaal ad-interim, en niet minder hartelijk en krachtig was de toespraak van Zijne Excellentie, die met behulp van den Goddelijken magt hoopt de bloei en welvaart dier Gewesten, hem door ons geërbiedigden Koning toevertrouwd, te helpen bevorderen; waarna Zijne Excell. van de hooge Autoriteiten begeleid, door de schare van Schutterij en Garnizoen, het Gouvernements-Huis binnentrad.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 4 October.

Wij vernemen dat een dergeschenken van de stad Amsterdam, ter gelegenheid van het huwelijk van H. K. H. Mevrouw de Prinses Sophia der Nederlanden met Z. K. H. den Erf Groot Hertog van Saksen Weimar Eisenach, bestaat uit acht prachtig gewerkte zilveren kroon- en vier en twintig zilveren gewone kandelaars.

— Nopens de huwelijksplegtigheden van HH. KK. HH. den Erfgroothertog van Saksen Weimar Eisenach en de Prinses Sophia der Nederlanden, laten wij hier nog het onderstaande volgen:

Zondag den 9den dezer zal er groot diner ten hove zijn. Maandag, den 10den, zal aldaar groot bal plaats hebben. Dingsdag, den 11den, zal er eene gala representatie in den koninkl. Nederduitschen Schouwburg, en Donderdag, eene in den koninklijken Franschen schouwburg gehouden worden.

Men verzekert, dat door de stad 's Gravenhage aan het Doorluchtige paar, een huwelijks-geschenk, bestaande in zeer fraai zilverwerk, zal worden aangeboden.

Men verneemt, dat er aanstaanden Zaturdag middag omstreeks 4 ure, bij gelegenheid van het hooge huwelijk een optogt door de turf- en lastdragers alhier in maskerade zal plaats hebben.

Uit Weimar schrijft men onder dagteekening van 29 September, dat H. K. H. de Groothertogin den 19den Oct. naar Eisenach vertrekken zal, ten einde aldaar het jonge echtpaar te ontvangen, dat den 22sten dier maand deszelfs plegtigen intogt te Weimar zal doen.

Het zal ter gelegenheid van dit vorstelijk huwelijk, niet ten onpasse zijn hier de volgende genealogische bijzonderheden nopens het groothert. gezin te laten volgen, welks vorstenhuis eerlang zoo naauw aan het Nederlandsche verwant wordt.

De vader des Erfgroothertogs, Z. K. H. *Karel Fredrik*, regerende groothertog van Saksen Weimar Eisenach, enz., is geboren te Weimar den 2den Februarij 1783; Z. K. H. volgde den 14den Junij 1828 zijnen vader op, verzekerde zijnen onderdanen de handhaving van de op den 15den Mei 1816 daargestelde staatsregeling, en liet zich den 12den Augustus 1828 door de buitengewoon zamengeroepen Standen plegtig huldigen.

De moeder des Erfgroothertogs, H. Keiz. H. de Groothertogin *Maria Polowna*, eene geborene Grootvorstin van Rusland, is de derde dochter van Keizer *Paul I*, en eene oudere zuster van H. M. de Koningin der Nederlanden. Hoogstdezelve is geboren den 4 | 16den Februarij 1786 te Petersburg, aldaar verloofd den 1 | 13den Januarij 1801, en in den loop van dat jaar met derzelver tegenwoordigen gemaal in het huwelijk getreden.

Uit dat huwelijk zijn gesproten drie kinderen; twee dochters zijn gehuwd als volgt:

1°. H. K. H. *Maria Louise Alexandrine* (geb. 3 Februarij 1808), met Z. K. H. Prins Frederik Karel Alexander, van Pruisen;

2°. H. K. H. *Maria Louise Augusta Katharina* (geb. 30. Sept 1811), met Z. K. H. Prins Frederik Willem Lodewijk, van Pruisen.

Z. K. H. de Erfgroothertog van Saksen-Weimar Eisenach enz., de Bruidegom van Prinses *Sophia*, heet: *Karel Alexander August Jan*, is geboren te Weimar, den 24sten Junij 1818, en versierd met het Grootkruis der Gr. Hert. Saksische Huisorde der Waakzaamheid of van den Witten Valk, van de Keiz. Russ. St. Andreas-orde, St. Alexander Newsky- en St. Anna orden, de Kon. Pruis. Zwarte Adelaars-orde, de Kon. Pruis. Roode Adelaars orde en der Orde van den Nederl. Leeuw.

Z. K. H. is van moederszijde een volle neef van Prinses *Sophia*.

Van vaderszijde is zijn oom Z. H. Hertog Karel Bernard van Saksen Weimar Eisenach, die zich zulk een luisterrijken naam als Nederlandsch krijgsbevelh. heeft verworven en die met zijne gemalin, H. H. de Hertogin Ida en zijn gezin zulk een geruimen tijd te midden der hem zoo wel waarderende Nederlanders heeft doorgebragt.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 26 September.

Uit Liverpool wordt gemeld, dat aldaar in geene twintig jaren een brand is waargenomen gelijk aan dien, welke nu massa's koopgoederen heeft vernietigd. Ten minste zeventien personen zijn daarbij deels verbrand, deels onder het puin verpletterd. Vele andere zijn zwaar gekwetst. In zeven uren tijds had de brand voor ruim 500,000 £st aan koopgoederen verteerd. De verbrande katoen alleen wordt op 384.000 £st. begroot. De pakhuizen vertoonen het akelige gezigt van eenen berg van puin, uit wiens midden eene onafzienbare vlam opstijgt.

Ten 3 ure des morgens openbaarde zich het vuur in de werkplaats eens kuipers, en de vlammen, door den N. O. wind begunstigd, verspreiden zich zoo verbazend snel, dat in weinige oogenblikken al de pakhuizen en magazijnen van Formbystreet in vollen brand stonden. De hitte van het brandende stadsgedeelte was zoo fel dat men zelfs op grooten afstand het opene oog niet goed daarhenen wenden konde.

Gedurende den brand had men spuitgasten op het dak der gevangenis geplaatst, welke gedurig water op de daarop gespreide wollen dekens wierpen. Aan vele spuitgasten is het gezigt verbrand en aan zeer vele anderen heeft men de oogen moeten verbinden daar de hitte hen bijna blind had gemaakt. De stad is in rep en roer, duizenden nieuwsgierigen stroomen naar het tooneel der ramp. Door omhalingen van huizen is men er spoedig in geslaagd om den brand te isoleren, dien men alzoo in zich zelven liet uitwoeden.

De kommandant Bevan heeft onverwijld een detachement zeelieden van H. M. schip afgezonden om de autoriteiten te ondersteunen. Deze troepen zouden in geval van nood gediend hebben om de gedetineerden uit de gevangenis naar eene andere plaats van verzekering over te brengen. Veertien pompen spuiten nog haar water op het steeds brandende stadsgedeelte, alwaar zoo vele balen katoen onophoudelijk voedsel aan de vlammen geven. De vlammen waren tot op eenen zeer grooten afstand zigtbaar. Onderscheidene Londensche assurantie-maatschappijen lijden daarbij zeer aanmerkelijke schade.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 September.

De uit het Hemelsche rijk ontvangen tijdingen getuigen van de vooruitgangen der Engelschen in dat land. De stad Ningpo is door de bommen in brand geschoten en er bestaat geen twijfel, dat Hang-Chow-Fow zal bemagtigd worden. Indien de Britsche troepen blijven voortgaan gelijk zij tot heden doen, alsdan zullen Peking en Nangking, die verbazend groote steden, weldra opgehouden hebben aan den hooghartigen Keizer te behooren.

Het is waar, hetgeen men verzekert, dat de Chinezen groote toebereidselen maken om de forten van Bogue te herstellen; maar de Engelsche kanonnen zal het geene moeite kosten om al de begonnen werken te vernielen en te beletten dat men den arbeid hervatte.

Het is almede waar, dat de Chinezen hunne toevlugt nemen tot velerlei kunstgrepen om de operatien der Britsche troepen te belemmeren, dat zelfs pogingen zijn in het werk gesteld om de Engelsche schepen in brand te steken, doch al deze pogingen worden door de Europeanen even snel verijdeld. Zelfs wanneer die pogingen der Chinezen met eenen goeden uitslag wierden bekroond, zoude het daaruit voor hen ontspruitende voordeel slechts tijdelijk wezen, want de betere krijgskunde hunner tegenstanders zoude het nadeel, hetwelk den Engelschen moest worden berokkend, welras op China doen nederkomen.

Ziedaar dus het oude Chinesche keizerrijk aan eene van deszelfs gewigtigste zijden aangerand; vreemde overheersching dreigt dat rijk op nieuw ten onder te zullen brengen, en ditmaal is het waarschijnlijk ja zeker, dat het overwinnende volk zich niet onderwerpen zal aan de wet en de

gebruiken van het overheerde volk, gelijk voormaals de Tartaren deden.

Wat nu, is de oorzaak van dezen door de Engelschen ondernomen invasie krijg? Welke is de groote beleediging, die door de Chinesche natie het Engelsche volk is aangedaan en die hetzelve noopt haar in haar eigen land te komen aantasten? Aan welke onregtvaardigheid hebben de Chinezen zich toch schuldig gemaakt?

Wij weten inderdaad niet hoedanig de Engelschen deze vragen beantwoorden; maar wij voor ons zien daarin eene openbare schending van hunne zijde van de regtvaardigheid en het regt der volken.

De Engelschen voerden jaarlijks voor eene waarde van ruim 40 millioen francs opium in China, alhoewel die koopwaar daar te lande was verboden. Gedurende geruimen tijd werd deze sluikhandel niet ontdekt, maar eindelijk deed de steeds toenemende vermetelheid der Britsche kooplieden aan de Chinesche regering de oogen opengaan, als wanneer, gelijk men weet, bij keizerlijk bevel werd gelast, dat de ongeoorloofde handel oogenblikkelijk zoude worden gestaakt en al de opium verbeurd verklaard, die in de voor den Britschen koophandel geopende zeeplaatsen mogt worden gedeponeerd gevonden.

Men verzekert, dat de waarde der alstoen geconfiskeerde koopwaar nabij de 80 mill. bedroeg. Het is uit de oorzaak van deze confiscatie en ten behoeve van de sluikhandelaars dat het Engelsche gouvernement thans den Chinez. den oorlog aandoet. Het is om eene soort van handel gaande te houden, die in Groot-Brittannie zelfs gestrengelijk wordt gestraft, dat de Eng. verwoesting en dood over eene tot daartoe bevriende bevolking uitstorten.

Het aanschouwen van deze veroveringen der Engelschen dringt eene zeer natuurlijke gedachte aan den geest op, namelijk dat Engeland, ziende welk voordeel zulke ondernemingen in afgelegen landen opleveren den eenen of anderen tijd zeer wel kon beproeven hetzelfde te doen bij naburige volken en dezelve dwingen Engelsche producten toe te laten, die verboden waren. Hetgeen dat land als regtvaardig beschouwt in Azie, kan het immers ook wel in Europa als zoodanig beschouwen; en waarom zoude het, bij voorbeeld onze buren de Belgen, ja zelfs de Franschen, niet dwingen de linnengoederen toe te laten, die thans met verbodswetten zijn bezwaard? Wanneer Groot Brittannie zich eenmaal sterk genoeg acht, alsdan kan men verzekerd zijn, dat het geene bedenking zal vinden om deszelfs naburen te behandelen zoo als het de Chinezen behandelt.

Hetgeen wij hier zeggen is geene uit de lucht gegrepen onderstelling, want men zal zich zeer goed herinneren, dat de Engelsche dagbladen, tijdens de sluiting van het traktaat tusschen Frankrijk en Belgie, reeds te kennen gaven, dat hunne regering niet zoude nalaten represailles te bezigen jegens volken, die buiten Groot Brittannie's toestemming, den wil mogten laten blijken, om hunne eigene nijverheid te beschermen ten nadeele van de Britsche.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 21 September.

Uit Kazan, dd. 9 September meldt men: De beide branden welke, den 27sten Augustus en den 3den September jl. onze stad met angst en schrik vervulden, waren slechts de voorboden van het verschrikkelijke lot, hetwelk de ongelukkige stad den 5den dezer trof. Ten 10 ure stegen de vlammen uit het onlangs nieuw gebouwde hotel de stad Odessa, en werden door den geweldigen storm zoo spoedig over de stad gedreven, dat binnen 12 uren tijds 1309 huizen, 9 kerken en een klooster in vlam stonden, en de golvende vuurmassa een gezigt opleverde, hetwelk geen pen vermag te schetsen. Ondanks de grootste krachtsinspanning van den kant der autoriteiten en ingezetenen, was het naauwelijks mogelijk iets te redden, daar de storm al heviger en heviger werd, zoodat men zich ter naauwernood op de voeten kon staande houden, en ook de houtbestrating aanving te branden, zoodat de straten ook daarom reeds ontoegankelijk waren. Slechts weinige der talrijke depots van goederen zijn door de vlammen gespaard gebleven. Dit is insgelijks het geval met de wetenschappelijke inrigtingen, hoewel de gebouwen der hooge school zelve voor een groot gedeelte gered zijn kunnen worden. Bovenal betreurt men het verlies van het Observatorium, waaruit slechts een gedeelte der kostbare instrumenten is gered. De bibliotheek is gelukkiglijk behouden. Zelfs de Kasanka rivier vermogt de vlammen niet tegen te houden; eenige hooibergen aan de overzijde geraakten in brand en de wind joeg het brandende hooi over de onmetelijke vlakte. De 6den des morgens lag bijna de helft der vroeger bloeijende stad in puin en asch, en tot op eenen afstand van twee wersten zag het oog niets dan rookende bouwvallen. Doch daar mede was het ongeluk der beklagenswaardige stad nog niet afgeloopen, want den 6den barstte de brand weder geheel onverwacht in de oude Tartarenstad uit en vernielde nog acht huizen, en naauwelijks was men door ongeloofelijke krachtsinspanning denzelven meester geworden, of de vlammen stegen uit de Tartaarsche voorstad omhoog en verlichtten den ganschen nacht het tooneel der verwoesting. Eindelijk brak de dag van den 7den aan, en beloofde eenige rust aan de beangstigde ingezetenen, welke echter denzelven ook niet geheel zonder nieuw offer mogten zien eindigen. Doch den 8sten vertoonden zich de brand wederom in een tot op dat oogenblik bewaard gebleven gedeelte der stad en dreigde ook dit gedeelte geheel te vernielen; hier evenwel slaagde men er eindelijk in, de vlammen tegen te houden nadat zij nog 4 woonhuizen met derzelver nevengebouwen in de asch gelegd hadden.

Het is naauwelijks denkbaar, dat deze herhaalde ramp, welke de stad trof, niet het werk van duivelsche boosheid zou wezen, want de branden van 6 en 8 dezer konden niet het gevolg van den brand van den 5 dezer zijn. Het verlies, hetwelk de ongelukkige stad in deze rampvolle dagen geleden heeft, is heden nog niet te overzien; juist het schoonste gedeelte der stad is vernield, en de schade aan gebouwen alleen moet op ten minste 15 millioen roebels banco begroot worden, waarvan slechts 860.000 zilveren roebels door assurantie gedekt zijn. De koopgoederen, die eene prooi der vlammen werden en onverzekerd waren, zullen waarschijnlijk niet minder bedragen, en men weet nog niet wat aan gereedschap te niet is gegaan, en hoe vele menschen hun leven of hun dak verloren hebben. De ellende is hier des te gevoeliger, omdat het gure jaargetijde hier reeds begint en al de plaatsen in de omstreken te onbeduidend zijn om eenigen bijstand te kunnen bieden. Buitensporigheden van het gepeupel zijn bij den brand volstrekt niet opgemerkt.

Den 10den. Onze ramp is betrekkelijk grooter dan die van Hamburg, hoewel, het geldelijk bedrag in aanmerking nemende, het verlies geringer is. Kazan kan zich niet zoo snel herstellen en de hulp kan ons alleen door het gouvernement worden verleend, hetwelk gewis ook veel zal doen. Niemand zendt ons levensmiddelen en kleederen in toereikende hoeveelheid, want 50 mijlen in het rond vindt men niets dan ellendige gehuchten. Zelfs in de universiteit ontbreekt het den door de regering ondersteunde studenten aan dekens, doordien vele als bluschmiddel zijn vernield of bedorven.

Des avonds: Op nieuw drijft mij het brandgeroep naar buiten; heden tegen den middag stonden wederom 7 woonhuizen in vlam en men vreesde andermaal voor de hoogeschool. Sedert drie weken is deze reeds de 10de brand. — Geve de hemel, dat het gepeupel rustig blijve; want indien de duizende menschen, die van dak zijn beroofd, op den inval komen om de anderen, die gelukkiger zijn, te verdrijven, alsdan is men zijn leven niet zeker, gelijk men thans elk oogenblik moet vreezen door de vlammen uit zijne wijkplaats te zullen worden verdreven. Nog altijd weet men niet, hoe de brand is ontstaan; ik twijfel niet langer, dat dezelve door booswichten is aangelegd, doch uit welke beweegreden, is onbegrijpelijk.

Publicke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 11 November 1812.

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Jode Brede Straat*, La. C. No. 10*a*.; aankomende A. W. WHITE.— *f* 15,850.— ABRAHAM DE LEON.

Door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag, 11 November 1812.

Het *ERF*, aan de *Drambranders Gracht*, La. E. No. 113; aankomende den Boedel wijlen den gepensioneerden Majoor J. H. FRANCKE.— *f* 105.— AMELIA HENDRINA FRANCKE.

ADVERTENTIËN.

Op den 17den dezer, des namiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het huis aan de *Wageweg Straat*, La. B. No. 132, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen: De *GOEDEREN*, gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: CHRISTINA JULIANA STUGER, DIRK van ANNA MONTEL, MARTINUS VAN REES, CORNELIA LIJNZAAD, ANNA van WEISSENBRUCHER en HENRIETTA van TAYLER.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 14 November 1842.
M. N. ARLAUD.
2de Commies.

** Kennisgeving.

(33266) De VERLOTING van *GOUD- en ZILVERGOED* van den ondergeteekende, zal plaats hebben, op Donderdag den 1sten December e. k., des avonds om 7 uren, ten huize van den Heer J. EMANUELS.

Paramaribo, den 14 November 1842.
M. BARENDS JR.

(33287) Gelost uit de Fransche Schoener *la Jeune Adelie* en zeer goedkoop mits *CONTANT*, te bekomen bij de ondergeteekende:

Exquise Roode Wijn in vaten, damejeans en kistjes, Vruchten op Brandewijn, Orgeade, Cognac in vaten en kisten, Absinthe, Muscaat Wijn, Marascino, Zoete Olie, Champagne Wijn, witte Wijn, Mostard.

Parapluï's, Kanten Shawls, Broodsuiker, Mortiers en Stampers, Bloedzuigers, en meer andere GOEDEREN.

Paramaribo, den 14 November 1842.
Wed. J. VAN PRAAG.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, het Nederl. Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang, van Amsterdam, hebbende 30 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik Alpine, Kapt. J. Foster, van Boston, hebbende 40 dagen reis.

Den 13den, het Nederl. Schip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, van Rotterdam, hebbende 42 dagen reis.

Idem, het Nederl. Schip Ida Cornelia, Kapt. W. F. Schenk, van Amsterdam, hebbende 65 dagen reis; Passagiers: de Heeren W. H. M. Saurma en A. P. Waerma.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.